

εἰς πᾶσαν ἐναντίον τοῦ αὐτοῦ σπιτιοῦ καὶ τὰ ἐξῆς τὸ ὁποῖο σπῖτιν τὸ πουλεῖ ἡ ἄνω-
θεν κερά Καλή καὶ με / τὸ θέλημα τοῦ ἀντρός της τοῦ κύρ Μαθαίου. "Οθεν εἰς
βεβαίωσιν τῆς παρούσας πωλησίας βάζουν καὶ ἀλλήλο / γία τοῦ κατὰ καιροῦν
ἀφεντίας ρεάλια ἐφτά ἦτοιν 7 / ὁ ἀνηλογήσας νὰ τὰ ζημιούται πληρώνοντας τὴν /
μπένα καὶ μὴ πληρώνοντας ἡ παρὼν πωλησία νὰ ἔχην τὸ κύρος καὶ ἀνέκοπτον.
"Οθεν λέγειν ἡ ἄνωθεν κερά / Σοφία καὶ ὁ γαμπρός της ὁ ἄνωθεν κύρ Δημήτρης
πὼς τὸ αὐτὸν σπῖτιν καὶ φουρναρεῖον ποὺ ἀγοράζου οἱ τρεῖς με / ρίδες ὡς ἄνωθεν
ἂν ἴσως καὶ ἐθέλασιν θελήσειν νὰ πάρη πᾶσαν εἰς τὴν μάρτη του νὰ βάζουν μά-
στορην / νὰ τὸς ἐκτίζην τοῖχον εἰς τὴν μέσσην νὰ τὸς τὸ χωρίζην νὰ παίρνη τὸ ἐμι-
σὸν ἡ κερά Σοφία καὶ τὸ ἄλλο ἐμισὸν / ὁ Δημήτρης με τὴν συνβίαν του τὴν Ἀτριάνα
καὶ ἀπὸ τὸ φουρναρεῖον πᾶσαν εἰς τὴν μάρτην του τὸ ἐμισὸν / καὶ ἂν ἀνοίξου καὶ
ἄλλη πόρταν νὰ γίνεται ἀνάμεσόν τοις οἱ ὁδοὶς τόσον στὸν χτίσιμον ὥσάν καὶ εἰς
τὴν μπόρτα / καὶ ἔπου ἄλλοῦ ἤθελε γενεῖ ὁδοὶν διὰ πινομήν τοῦ ρηθέντος σπιτιοῦ
καὶ φουρναρεῖοῦ. Εἰς ὅλον τὸ παρὸν γεγρα / μμένον οἱ μερίδες ἔμεινα κοντέντοι
καὶ ἀνεπαμένον βάνοντας καὶ ἀξιοπίστους μαρτύρους τοὺς κά / τωθεν γεγραμμένους
καὶ τὰ ἐξῆς.

728

Διαθήκη

φ. 387^r - 388^r

/ + Εἰς δόξαν τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1688 / ἐν μηνὶ Μαγίου 15 /
εἰς τὸ ἀρχοντικὸν τῆς εὐ / γενεστάτης κυρίας Φιλίππας Μπαρμπαριαίνας ἐπειδὴν
καὶ οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων οἶδεν τὴν / τελείωσιν αὐτοῦ οὐδὲν τὴν ἡμέραν οὐδὲ
τὴν ὥραν κατὰ τοῦ Κυρίου τὸν λόγον διὰ τοῦτον καὶ ἡ ἄνω εἶρη / μένη ἀρχόν-
τισσαν εὐρισκομένη εἰς κλίνη κατὰκοιτην / ἀσθενῆς μὲν / τῷ σώματι, ὑγιῆς / δὲ
τὸ νοεῖν καὶ / φρονήματι / καὶ φοβιζαμένην τὴν ἀωρίαν τοῦ πικρο / τάτου θανάτου
μὴν τὴν καταλάβην ἀφνίδια καὶ μείνη ἀδιόρθωτην ἐπροσκάλεσεν ἐμένα τὸν / ὑπο-
γράφοντα νοτάριον ἵνα διὰ τῆς τοιούτης διαθήκης διορθωθῇσεται σῶον γὰρ ἔχειν
τὸ νοῦ / ἀκεραία τὴν γλῶτταν καθαρὰ τὰς ἀκοὰς καὶ τὰς ἐτέρας στῆς αἰσθήσεις,
χάριτιν Χριστοῦ καὶ / ἐν μπρώτοις ἀφήνει πᾶσιν τοῖς ἐν χριστιανοῖς τὴν ἐν Κυ-
ρίου ἀγάπη καὶ τετελειωμένην συγχώρε / σιν τοῖς εἰπόντι κατ' αὐτῆς τί ἀγαθὸν
ἢ πονηρόν, ἔπειτα ζητεῖν καὶ αὐτὴν τὰ ὅμοια παρ' αὐτῶν. / "Οθεν λέγειν πὼς ἀπο-
σβιώσειν ἀπὸ τὸν κόσμον ἐτοῦτον νὰ τὴν ἐνταφιάσουσιν / εἰς τὴν ἐνορίαν της /

εἰς τὸν ἀφέν / τὴν τὸν Χριστὸν εἰς τὸ μοναστήριον τοῦ παπᾶ κὺρ Νικολάου Μοσχό-
 πουλου καὶ ἀφήνει τοῦ τοῦ αὐτοῦ παπᾶ / κὺρ Νικολάου διὰ τὴν ψυχὴν τῆς δέκα
 ρεάλια [[καὶ]] διὰ νὰ τὰ κάμην ἀνάκτισην εἰς τὸ μο[]. / Ἀκόμη ἀφήνει τοῦ
 καὶ δύο ζευγάρια σεντόνια [[καὶ]] νὰ εἶναι κρατημένος νὰ τῆς κάμη εν[]. /
 Ἀκόμα ἀφήνει καὶ εἰς τὴν κυρία μας τὴν Μητρόπολη δύο ἡμισυν ρεάλια νὰ γίνεται
 ἀνάκ[τ]ισην εἰς τὸ [] / καὶ τοῦ παναγιωτάτου κὺρ Γερασίμου ἄλλα δύο ἡμισυν
 ρεάλια. Ἀκόμα λέγειν πὼς ἀφήνει τοῦ αν[] / μικροῦ τοῦ Νικολάκη τοῦ Μαυ-
 ρομαμάτην τὰ σπίτιαν τῆς ὅπου κάθεται τὴν σήμερον ἀνώγια κατώγια κα[θώ]ς εὐ-
 ρίσ / κουνται μὲ ὅλα τος τὰ δικαιώματα καὶ σπάτζια μὲ κοντετζιὸν ὅτιν νὰ μὴν
 νῆμπορῇν πώποτε ὁ αὐτ[ὸς] / Νικολάκης τὰ αὐτὰ σπίτια μήτε νὰ τὰ πουλήσῃν
 μήτε νὰ τὰ χαρίσῃν μήτε ἀλλαξίᾳ νὰ τὰ κάμ[η] / μήτε εἰσὲ ἄλλο μὸδον νὰ τὰ πρά-
 ξῃν ἀλλὰ νὰ τὰ ἔχῃν νὰ κάθεται μέσαν καὶ ἂν κάμη παιδία νὰ τ[ὰ δέ] / νη τῶν μπαί-
 δίων τοῦ καὶ ἀκόμη νὰ μὴν ἀφήσῃν ποτὲ κανεὶ νὰ κτίσῃν ἀπάνων ἀλλὰ νὰ γίνεται
 [] / καὶ ἂν ἴσως καὶ ἤθελε ἔβγειν ἀπὸ τίς ἄνωθεν παρηνγγειλίες νὰ τὰ παίρῃν
 ὁ ἀξάδελφός τη[ς] / κάκης Ἀναπλιώτης. Ἀκόμη καὶ τὰ πράματα τῶν Ἀνγ-
 γιδίων τὰ γονικὰν τῆς ὅλα σκαθὼς κρα [] / τὰ σύνμπλια τῆς κερ' Ἀννούσας
 τοῦ Πέρου καὶ Φραντζέσκου Κυνηγοῦ καὶ αὐτὰ τοῦ ἄνωθεν Νικολ[άκη]. / Ἀκόμη
 ἀφήνει τοῦ καὶ ἓνα βουτζὶ καὶ μία μεντζάνα. Ἀκόμα λέγειν πὼς τὰ δύο κομμάτια
 τὰ χω[ρά]φια ὅπου ἔχειν εἰς τὴν Μπλάκα ἀφήνει τοῦ ἀ[[νηψι]] ξαδέλφουν τῆς τοῦ
 Μαρκάκη νὰ πάρῃν ἀπὸ τὰ δύ[ο] / τὸ μικρὸ [[ὅποιον θέλει νὰ εἶναι]] ἐδικόν τοῦ
 καὶ τὸ ἄλλο τὸ ἀφήνει νὰ πουληθῇν νὰ ἔβγῃν τὸ χρέος τῆς καὶ ὅ,τι [] / μέινει
 ἀπὸ τὸ χρέος τῆς ἄσπρα νὰ τὰ παίρνου τοῦ μπάρμπα τῆς τοῦ ποτὲ μισέρ Φραντζέ-
 σκου οἱ [θυγα] / τέρες ὅλες νὰ τὰ μοιράζουν μικρὲς μεγάλες λέγοντας καὶ τοῦτον
 ὅτιν ὁ ἄνωθεν Νικολάκης / τοῦ ἀφήνει τὰ σπίτιαν τῆς καὶ τὰ πράματάν τῆς νὰ εἶναι
 κρατημένος νὰ δίνῃ νὰ τῆς κἀνουςιν πέντε σ[α] / ρανταλείτουργα τὸ ἓνα τοῦ παπᾶ
 Νικολοῦ Μοσχόπουλου καὶ τὸ ἄλλο τοῦ παπᾶ κὺρ Ἀντωνίου τοῦ Κυριάκου /
 Μαυρομαμάτην τοῦ γαμπροῦ καὶ τοῦ ἱερομόναχου κὺρ Ἰωαννίκιου Τριβιζᾶ τὸ ἄλλο
 καὶ τὸ ἄλλο τοῦ παπᾶ / Νικολάου Παξιμάδη καὶ τοῦ ἀδελφοῦν τοῦ τοῦ παπᾶ κὺρ
 Ἀντωνίου Παξιμάδη. Ἀκόμη λέγειν πὼς ἀφήνει τ[οῦ] / ἄνωθεν Νικολάκη τοῦ
 Μαυρομαμάτην νὰ δώσῃν [[τὴν]] τῆς Μητρόπολης τὰ δύο ἡμισυν ρεάλια καὶ τοῦ Π[α]-
 / τριάρχην καὶ νὰ κάμη καὶ τὴν ὁξοδον τοῦ ἐνταφιασμοῦν τῆς καὶ τὰ μνημόσυνάν τῆς
 κατὰ τὴν τάξ[ιν] / καὶ εἰς τὰ χρόνια νὰ τῆς κάμη τέσσερις λειτουργίες καὶ νὰ κἀνῃ
 καὶ πανηγύριν στὸν ἀφέντη τῆς [τὸ] / Χριστὸν τὸν Τίμιον Σταυρὸν καὶ τὴ Μετα-
 μόρφωσιν καὶ τὴν μπρόθενσιν τὴν πρώτην τοῦ ἄνωθεν / παπᾶ κὺρ Νικολάου Μοσχό-
 πουλου νὰ τὴν δώσῃν ἡ κερά Ἀντριάννα ἡ γυνὴ τοῦ ποτὲ μισέρ Λευ / τέρην Σουρό-
 πουλου. Ἀκόμα λέγειν πὼς ἔχειν εἰς τοῦ μισέρ Κυριάκου τοῦ Μαυρομαμάτην μία /

μεντζάνα καὶ νὰ τὴν μπάρην καὶ αὐτὴν ὁ ἄνωθεν Νικολάκης. Ἀκόμη ἀφήνει εἰς τὴν κυρία / τὴν Μπαντάνασσαν ἓνα ρεάλι καὶ εἰς τὸν μέγαν Χρυσόστομον ἄλλο ἓνα ρεάλι καὶ λέγειν ὅτιν νὰ / τὰ δώσῃν καὶ τὰ δύο ὁ ἀφέντης Τζωρτζετάκης Μπαρόντζης καὶ αὐτὰ σκαθῶς τοῦ χρεωστεῖν. / Ἀκόμη καὶ ἄλλα κατὰ τὸ σκρίτον του καὶ κρατεῖν τὸ πρᾶμαν τῆς καὶ σὰν πούληθῇν ἅς τὰ πάρῃν. Ἀκό / μα λέγειν πῶς παρακαλεῖ καὶ ἀφήνει ἐπιτρόπους τῆς τὸν παπᾶ κὺρ Νικόλαον Παξιμάδην καὶ τὸν / εὐλαβέστατον ἀφέντη ἱερομόναχον κὺρ Ἀβρόσιον τὸν Κόκκον νὰ πάρου τὴν νιτράδα / τῶν δύο τῆς χωραφιῶν τῆς Πλάκας νὰ τὴν δώσουν τῆς ἄνωθεν κερά Ἀντριάνας νὰ / κάνη καὶ αὐτὴν μετὰ τὸ Νικολάκην τὴν ὁξοδον τῶν μνημοσύνων τῆς καὶ νὰ δώσῃν καὶ τοῦ ἄνωθεν / παπᾶ κὺρ Νικολοῦ Μοσχόπουλου τέσσερα πινάκια. Ἀκόμα ἀφήνει τῆς ἀξαδέλφης / τῆς τῆς κερά Φλουριάς ἓνα τιλάριν καὶ ἓνα ζευγάρι σεντόνια καὶ ἓνα πάπλωμα / πολίτικον καὶ τῆς ἄνωθεν κερά Ἀντριάνας ἄλλο ἓνα τιλάρι καὶ τὰ ἀποδέλοιπά τῆς ροῦχα τοῦ ἄνωθεν Νικολάκη Μαυρομμάτη. Ἀκόμα λέγειν πῶς ὁ / []ις κερά παπαδιᾶς τῆς θυγατέρας τοῦ μισέρ Κυριάκου Μαυρομμάτην ἓνα κομμάτιν ἀμπέλιν ποῦ ἔ[χειν εἰ] / ς τὸ Στρατιώτην νὰ εἶναι ἐδικόν τῆς ἂν κάμη παιδία νὰ τὸ δώσῃν τῶν μπαιδιῶν τῆς εἰ δὲ καὶ ὁ / [πο]θάνη ἄκληρη νὰ στρέφεται εἰς τὰ χέρια τοῦ ἄνωθεν Νικολάκη. Ἀκόμα λέγειν πῶς ἔχειν δος / μένα διὰ τὸ μακαρίτην τὸν ἄνδραν τῆς πρῶτον τοῦ παπᾶ τοῦ Πανιόλου ἑκατὸν γρόσαν ἕως / τὴν σήμερον ποῦ τρέχουν εἴκοσιν πέντε χρόνοι καὶ τρέχουν μετὰ τὰ διάφοράν τοις τὰ δέκα ἔντεκα / τὰ δανείστηκα ἀπ' ἄλλου καὶ ἤδωκά του τα. Ἀκόμα καὶ ἄλλα δεκοχτῶν γρόσαν ποῦ τοῦδωσαν τοῦ / []ιν παπᾶ καθὼς εἶναι γραμμένα στὴν σεντέτζια τῶν συντύχων τοῦ ἀφέντη Κάστρη καὶ Ἰά / [κω]βου Διασίντην στὶς πράξεις τοῦ σινιὸρ Μαρκέτου Σουμμαρούπα /.../. Ἀκόμα λέγειν πῶς τὰ σπίτια ὁ / ποῦ ἐπούλησεν τοῦ μισέρ Κυριάκου τοῦ Μαυρομμάτην δὲν τῆς ἤδωσεν ὡς λέγειν μὰ τὸν κριτήριον / τοῦ ἀφέντη τοῦ Χριστοῦ ποῦ μέλλει νὰ δῇν παρὰ πενήντα ρεάλια καὶ πάλι ἐπῆρεν τα ἀπὸν τὸν / μποτὲ ἀφέντη Στάη Μπαρόντζη ποῦ ἤθελεν νὰ τῆς τὰ δώσῃν τὰ ὅποια τὰ ἐχρεώσται / ε ὁ Κυριάκος τοῦ μισέρ Παντελέου Σουμμαρούπα καὶ ἤλαβέν τα ἀπὸ τὸν μποτὲ σινιὸρ Στάη καὶ ἔτζι ἂν ἴσως καὶ ἔρθουν ἀπὸ κληρονόμους τοῦ ἀντρός τῆς καὶ γυρέψουν τὰ σπίτια καὶ πάρουν τα / []ιρο / []τιπο / []η δὲ καὶ / [α]πομείνου / []ου / νὰ / δώνῃ ὁ Κυριάκος τὰ 25 / ρεάλια στὴν κυρία τὴ Μητρόπολη καὶ τὰ ἄλλα 25 / ρεάλια εἰς τὸν ὁ / φέντη τὸν Χριστὸν τῆς Πλάτζας. Ἀκόμα λέγειν πῶς χρεωστεῖν τοῦ ἀξαδέλφου τῆς τοῦ / σινιὸρ Νικολάκη Ἀναπλιώτην δέκα ρεάλια καὶ νὰ τὰ λάβῃ καὶ αὐτὸς ἀπὸ τοῦ χωραφιῶ / τῆς Πλάκας ὅπου θὲ νὰ ἔβγῃν καὶ τὸ ἄλλον τῆς χρέος λέγοντας καὶ τοῦτον ὅτιν / ἔχει καὶ ἄλλα γράμματαν καμωμένα καὶ θέλει καὶ λέγειν πῶς ὅπου βρεθεῖν ἄλλον / τῆς γράμμα ἢ διαθήκην ἢ παρηνγγειλίες νὰ μὴν ἀξίζου ὡσὰν νὰ μὴν ἐθέλα / σιν γενεῖ

ποτέ μόνο νὰ εἶναι νουλάδες καὶ ἄκερες πάρεξ ἐτούτην ποὺ κάνει τὴν / σήμερον
θέλει νὰ εἶναι στερεὰ βεβαία καὶ ἀγάλαστην καὶ νὰ ἔχη πάντα / τὸ κύρος καὶ ἀνέ-
κοπτο. "Ἐτιν ρωτηθεῖς παρ' ἐμοῦ τοῦ νοτάριου εἰ ἔχειν παρὰν / κείλει τὶ ἕτερον
καὶ εἶπε μου οὐχὶν ὅθεν παρακαλεῖ καὶ ἀξιοπίστους μαρ / τύρους οἱ ὅποιοι γρά-
φουν ὑπὸ χειρὸς τος εἰς βεβαίωσιν καὶ ἀσφάλεια τὸ βουτζὶ ποὺ / ἔχειν στοῦ παπᾶ
Νικολοῦ Παξιμάδην τοῦ τὸ ἀφήνει νὰ εἶναι ἐδικόν του. Ἀκόμα καὶ τὸν σπιτότοπον
/ ποὺ ἔχειν εἰς τὸ Νέον Χωρίο τὸν σύνμπλιον τοῦ ἀργαστηρίου τοῦ ποτὲ Κόκκου
καὶ αὐτὸς τοῦ ἄνωθεν Νι / κολάκη Μαυρομμάτην.

/ — Ἀντώνιος ἱερεὺς σακελλίων μάρτυρας —

/ — Νικόλαος ἱερεὺς ὁ Παξιμάδης μάρτυρας —

/ — Ἀμβρόσιος ἱερομόναχος Κόκκος μάρτυρας

/ — Νικόλαος ἱερεὺς μάρτυρας Μοσχόπουλος

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

729

Διαθήκη

φ. 388^v

/ Φ 424

/ + Εἰς δόξαν τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1688/ ἐν μηνὶ Μαγίου
18/ εἰς τὸν μονα[] / φέντη τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸ κελίον του ποὺ κατοικᾷ ὁ εὐλα-
βέστατος παπᾶ κύρ Νικολὸς Μοσχόπου[λος] / ρον κατάκοιτην εἰς κλίνη ἡ θυ-
γάτηρ τοῦ αὐτοῦ ἄνωθεν ἀφέντη παπᾶ ἡ κερά Μαρία γυνή [τοῦ μα] / στρὸ Γεώργην
Μαρτζέλου καὶ φοβιζαμένη τὴν ἀωρία τοῦ πικροτάτου θανάτου μὴν τὴν κατ[α]-
/ λάβη ἀφνίδια καὶ μείνει ἀδιόρθωτην ἐπροσκάλεσεν ἐμένα τὸν ὑπογράφοντα νο-
τά[ρι]ο ἔ / να τῆς ποιήσω τὴν μπαρών της διαθήκην σῶον γὰρ ἔχειν τὸ νοῦ ἀκε-
ραία τὴν γ[λ]ῶτταν [καθαρά] / τὰς ἀκοὰς καὶ τὰ ἐτέρας της αἰσθήσεις χάριτιν
Χριστοῦ καὶ ἐν μπρώτοις ἀφήνει πᾶσιν τοῖς ἐν χριστ[ιανοῖς] / τὴν ἐν Κυρίου ἀγά-
πη καὶ τετελειωμένη συνχώρεσιν τοῖς εἰπόντιν κατ' αὐτῆς τὶ ἀγαθὸν ἢ πονηρὸν
[ἔπειτα] / ζητεῖν καὶ αὐτὴν τὰ ὅμοια παρ' αὐτῶν, εἴταν λέγειν πὼς ἀφήνει τῶν
μπαϊδίων της τὴν εὐχὴν τ[οῦ ἀφέν] / τη τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς κυρίας Θεοτόκου καὶ
τὴν ἐδικήν της καὶ ἀφήνει τοῦ παιδίου της τῆς Κατερίνας τὸ ἀμ[πέλι] / ὅπου ἔχειν
ἀπὸ πουρκίν της εἰς τὴν Μεθίραν καὶ τὸ χωράφιν ποὺ ἔχειν στὰ Καλαμούρια καὶ /
τὸ ἀμπέλι τοῦ Μπλουμᾶ, εἰ δὲ τοῦ παιδίου της τοῦ Μάρκου τοῦ ἀφήνει τὸ χωράφιν